

Kedves Sándor!

Az ágynyugalom hozzásegített, hogy a Szerelemkedéseket végigolvassam egy szuszra .

A könyv külleme telitalálat. Ízléses és sejtelmes.

Csalódik, aki csak a "huncutkodásokra" figyel.

Ennél ez az összefoglaló több.

Számomra egy élet fejlődése, kivetítve az élet egy jelentőség teljes területére.

A felfedezések ösztönös vonzásától eljutni a tudatos tapasztaláson át a konzekvencia megfogalmazásáig. A test evési, ivási, kéz iránti igényének kielégítésén túl, vmi más iránti igény felfedezése.

Olyan érzés ez, mint amikor utazásra csomagol az autóba az ember, az esze tudja, hogy mindent beletett, de érzi, valami hiányzik... valami még hiányzik. Nem is indul el, mert úgy tűnik itt van valahol... karnyújtásra... de homályos.

A nyelvezet telitalálat. Őrzi a múltat, emléket állít a hagyománynak, annak a világnak, amelyet mi éltünk meg, miközben felfedeztük az embert, a másik embert és közben saját magunk titkos énjére leltünk . Hiánypótló a maga nemében. Nincs hasonló írás erről az időszakról.

Kíváncsian várjuk a folytatást.

Zsuzsa Csapóné